

EFFECTES DE LA COMPRESSIÓ
DE LES VÍSCERES
PELVIANES I ABDOMINALS
SOBRE LA SECRECIÓ RENAL

per

J. M. BELLIDO

J. PUCHE

En estudiar un de nosaltres, en 1913, els efectes renals de la distensió vesical, quedà sense ésser feta una contraprova necessària: veure si els esmentats efectes, recentment confirmats per altres fisiòlegs, podien ésser obtinguts comprimint les vísceres abdòmino-pelvianes amb un cos estrany de forma, consistència, temperatura i posició idèntiques, o el més semblants possible, a les de la bufeta urinària, ja havent extirpat aquesta, ja conservant-la en tota la seva integritat, i, per tant, respectant la seva inervació. Es clar que pot objectar-se que aquesta experiència ens la dóna feta freqüentment la natura, car ja sabem com són diferents els efectes, sobre la secreció renal, de les retencions vesicals (amb distensió) i els de les compressions determinades per l'úter gràvid o per les neoplàsies sòlides o plenes de líquid de l'úter, dels seus anexos, del recte, de la flexura sigmoïdea, etc. Però, malgrat tot, calia fer l'experiència, que havem realitzada d'acord amb la tècnica següent.

Col·locades en els urèters d'un gos, anestesià amb clorosa, sengles cànules dirigides cap a les pelvis renals, ultra una, en un urèter, cap a la bufeta, es fa un petit tall sobre la línia alba, en la part més pròxima a la sínfisi pubiana, penetrant així dintre de la cavitat peritoneal, i s'introdueix en l'abdomen del gos un balonet de goma de dimensions tals que amb una pressió d'aigua de 150 cm. prengui les dimensions d'una taronja gran. Hom procurarà que el baló sigui d'un cautxú relativament gruixut, i el deixarà fixat tan endintre com es pugui de la cavitat pelviana, suturant després, amb la més gran cura, la incisió cutània-muscular. Aquest balonet porta un tub que pot empalmar-se, tal com la cànula dirigida cap a la bufeta, amb l'aparell injector d'aigua tèbia a pressió. Amb aquesta tècnica hem fet tres sèries de proves, sempre respectant la bufeta urinària del gos i la seva inervació, però buidant-la prèviament. En la primera sèrie es feia la distensió del globus de goma sense tocar la bufeta; en la segona hem fet primerament la distensió del globus i després la de la bufeta, i en la tercera dilatàvem de primer la bufeta i després el balonet, durant les distensions (deu minuts en tots els casos) i passant un temps mínim d'altres deu minuts entre una i altra maniobra, essent sempre les pressions en la bufeta i en la pilota iguals en cada cas. Demés, en l'autòpsia, hem comprovat les dimensions que el globus i la bufeta assolien amb cada pressió i l'extensió de les zones viscerals comprimides, resultant sensiblement idèntiques dimensions i zones en totes les experiències.

Els resultats obtinguts han estat concordants: mai la distensió del baló de goma ha modificat el ritme de la secreció renal d'una manera ni de lluny comparable a com el modifica la distensió vesical, àdhuc en els casos en què aquesta ha estat practicada abans o després i l'ha

modificat ben ostensiblement; de la qual cosa pot deduir-se que de cap manera han d'ésser atribuïts a la compressió visceral els efectes renals de la repleció i distensió de la vesícula urinària.

Institut de Fisiologia. Barcelona.